

Robin Král - Magnesia Litera

Autor: Mgr. Helena Hubatková Selucká

Číslo: roč. 2, č. 5/2016

Rubrika: Impulsy u kávy

Klíčová slova:

inspirace, zkušenosti, rozhovory, nakladatelství

U kávy s Robinem Králem, držitelem ceny Litera pro děti a mládež 2016.

S nakladatelstvím [Běžilíška](#) ([Impulsy u kávy, roč. 2 č. 4/2016](#)) je neodmyslitelně spjata i výrazná osobnost literatury pro děti a mládež, pětatřicátník Robin Král, aktuální držitel **Litery pro děti a mládež 2016**.

Robin Král je absolventem oboru Estetika na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a oboru Tvorba textu a scénáře na Vyšší odborné škole při Konzervatoři Jaroslava Ježka. Obory, které vystudoval, se mu daří také uplatňovat. Můžete se setkávat s jeho **básnickými sbírkami, knížkami pro děti, texty písní či překlady**. Z dětských knížek zmiňme např. [Rekomando](#) či [Vynálezarium](#) (Nejlepší knihy dětem 2014/2015, Litera 2016 a Zlatá stuha 2016 za literární i výtvarnou část), písňové texty k pohádce [Duch nad zlato](#), scénáře a písňové texty pro Divadlo Spejbla a Hurvínka a písňové texty pro naše přední interprety (J. Suchý, T. Hanák, I. Pazderková a další), stojí také za překladem knihy Anniky Tetzner [Červená stuha](#).

Jeho nejaktuálnějším počinem je sbírka limeriků [Byl jeden pán](#), která nedávno vyšla v Edici současné české poezie.

Autor fotografie: Zuzana Bubílková (na zdi za R. Králem je část plakátu Nikolý Logosové ke knížce *Rekomando*)

U kávy s Robinem Králem

Co pro vás znamená ocenění Magnesia litera?

Velice milé překvapení. Litera mě vždycky zajímala jako událost, která jednou za rok se slušným úspěchem doporučuje zajímavou novou literaturu. Zcela upřímně mám radost, že si někdo takový všiml toho, co píšu já, a uznal za vhodné to doporučit lidem ke čtení.

Co pro vás znamená nakladatelství Běžiliška?

Kromě přátelského prostředí pro mě znamená také možnost od prvního nápadu až po poslední detail spolupracovat na knížkách s výtvarníky. Už samotné nápady na knížky tu často (i když ne vždy) vznikají kolektivně. Píše a maluje každý sám, ale vše se dělá s ohledem na společný výsledek – a to hlavně díky Frantovi Havlůjovi, který Běžilišku takhle vymyslel a řídí. Běžiliška samozřejmě není jediné dobré nakladatelství. Teď například vychází má první knížka pro dospělé *Byl jeden pán* u nakladatele Pavla Mervarta. Spolupráce na ní s šéfredaktorem edice Markem Staškem a výtvarníkem Jiřím Slívou byla také skvělá a inspirativní. Pokud jde ovšem o Běžilišku, myslím, že takové knihy, jako jsou lepopřelma *Ferdinande!* a *Rekomando* nebo právě to oceněné *Vynálezárium* by dost možná v žádném jiném českém nakladatelství ani vzniknout nemohly. Jsou to všechno knížky, kde je výtvarná a textová stránka velmi silně propojená, přestože se nejedná o výtvořky autora a výtvarníka v jedné osobě, ale o kolektivní díla.

Jakými profesemi jste se dostal až k té současné?

Básničky jsem si psal zhruba od doby, co jsem se vůbec psát naučil. Mimo jiné za to jistě mohla i spisovatelská profese mých prarodičů – považoval jsem to díky nim za něco přirozeného. Písňové texty jsem začal dělat až při studiu Tvorby textu a scénáře na Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka. Tam se také dnes odehrává další část mé profese. Po studiu na KJJ a na FF UK jsem se totiž na „textařinu“ vrátil jako vyučující. Dva dny v týdnu si tak můžu povídat o psaní, čtení, překládání a teorii umění se současnými studenty. Je to takový jeden velký workshop a jsem rád, že se ho můžu spolu s nimi dál účastnit a z pozice učitele spoluurčovat jeho podobu.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Zdaleka ne každý den můžu věnovat většinu času psaní. Kromě dnů, kdy učím, jsou tu vždy také různé pracovní schůzky, kolektivní vymýšlení, plánování. Docela často jsem u natáčení písniček a podobně. Koneckonců je to dobře, člověk by myslím neměl dělat jednu a tu samou věc od rána do večera. Mí kamarádi se mi každopádně smějí, že mým hlavním pracovním prostředím je gauč nebo postel. Je totiž fakt, že ty nejzajímavější nápady, alespoň ke mně, často přicházejí ve stavu polospánku, a když mě zrovna při přemýšlení u papíru nebo počítače nic kloudného nenapadá, nezbyvá, než si jít lehnout a takový stav si vyvolat. Abych to maličko vyrovnal, snažím se, pokud to jde, každý den taky trochu sportovat.

Jak byste definoval „čtenáře“?

Čtenář je podle mě ten, kdo je ochoten vždy znovu navazovat aktivní vztah s textem, podstupovat s ním dobrodružství přetváření svého dosavadního světa. Toto dobrodružství ovšem texty vždy nabízejí skrze svou smyslovou stránku, například hudebnost, nebo právě i výtvarnou složku. Knihy nás budou vždy kromě představování našeho světa, také konejšit opakovaním, překvapovat a rozčilovat záludnostmi a podobně. Být čtenářem je tak pokaždé trochu zálibná hra s představami, zvukem a obrazy a trochu odvážné dobrodružství. Každý si vybírá takové texty, které v souladu s jeho aktuálním naladěním zvýrazňují některou z těchto stránek.

Pokud jde o dětské čtenáře, ti mají pochopitelně nastrádaných zkušeností ještě dost málo, a tak je o to důležitější, aby literatura, s níž se setkávají, za něco stála. Každý nový intenzivní kontakt s textem pro ně totiž bude formujícím zážitkem. Zároveň mají právě děti nejbližší ke smyslovým aspektům textu a člověk by je tak měl nechat si s knížkou co nejvíc hrát a nesnažit se je příliš násilně poučovat.

Existuje literární postava, kterou byste nechtěl potkat a proč?

Literární postavy jsou naštěstí vždy obaleny ochranným filmem fiktivnosti, který tak nějak automaticky zvyšuje jejich přitažlivost. Koho bych opravdu nerad potkal, to jsou některé postavy z takzvané non-fiction literatury. Například bych nijak nestál o setkání s hlavními hrdiny paměti Václava Klause nebo Miloše Zemana.

Jakou dětskou knihu si z dětství vybavíte jako první?

Z raného dětství to jsou *Říkadla Josefa Kainara*. Později jsem miloval knížky Ericha Kästnera, Dumasovi *Tři mušketýry* a samozřejmě spoustu dalších.

Jaký sen byste si chtěl splnit?

Nevím. Splnit si sen, to je uskutečnit něco, co si už umíte představit. Nejvíc bych asi chtěl, aby se děly takové hezké věci, na které jsem nikdy ani nepomyslel. Ovšem i ty představitelné sny jsou fajn. Zrovna se třeba s přáteli snažíme uskutečnit vysněnou desku-knižku nových ukolébavek pro děti i dospělé. Taky mám sen, že se jednou budu delší dobu soustředěně a v klidu věnovat poezii.

Zdroje

Robin Král - životopis. Databazeknih.cz. [online]. 21.12.2016 [cit. 2016-12-21]. Dostupné z: <<http://www.databazeknih.cz/zivotopis/robin-kral-24241>>.

Robin Král. Wiki iDNES.cz. [online]. 21.12.2016 [cit. 2016-12-21]. Dostupné z: <<http://wiki.idnes.cz/robin-kral-csk-/umelci.aspx?klic=458583>>.

Další informace

Robin Král. i-divadlo.cz. [online]. 21.12.2016 [cit. 2016-12-21]. Dostupné z: <<http://www.i-divadlo.cz/profily/robin-kral-2>>.

Robin Král - recenze a články k naší práci.... Robin Král: Textař a autor knih pro děti. [online]. 21.12.2016 [cit. 2016-12-21]. Dostupné z: <<http://kralrobin.wixsite.com/robinkral/media>>.

Citace

HUBATKOVÁ SELUCKÁ, Helena. Robin Král - nakladatelství běžiliška. *Impulsy: Inspirace, náměty a trendy dětského čtenářství* [online]. roč. 2, č. 5/2016 [cit. 2016-12-23].

Dostupný z WWW: impulsy.kjm.cz/impulsy-clanek/kral.
ISSN 1804-4255.